

Тѣлесно и душевно здравъ. Въ българската история не се говори за владѣтели съ тѣлесни и душевни недостатъци, защото, които имали такива, не могли да прииматъ владѣтелската властъ. Българскитѣ владѣтели по нѣкога ослѣпявали противниците си, за да ги направятъ негодни да владѣятъ. Князь Борисъ, слѣдъ като детрониралъ князь Владимира, го ослѣпилъ⁸². Царь Иванъ Асѣнь II сжщо ослѣпилъ царь Бориса III⁸³. Ослѣпяването на претендентитѣ на българския владѣтелски прѣстолъ не било само актъ на свирѣпостъ и жестокостъ, но имало и държавноправенъ характеръ.

Вѣроизповѣдане. Българскитѣ владѣтели били длъжни да изповѣдватъ владѣщата вѣра въ българската държава. Въ случай пъкъ на отказъ отъ нея, тѣ се лишавали и отъ владѣтелския прѣстолъ. Най-стариятъ синъ на Омортага, Енравота по всѣка вѣроятностъ поради наклонността му къмъ християнската вѣра, билъ лишенъ отъ владѣтелската властъ и поради сжщитѣ причини по-късно билъ убитъ⁸⁴. Българскитѣ боляри и народъ възстанали противъ князь Бориса и искали да го убиятъ, защото той се отказалъ отъ народната българска вѣра и приелъ християнската⁸⁵. Сжщиятъ князь Борисъ детрониралъ сина си, българския владѣтелъ Владимиръ, защото той се обявилъ противъ християнството. Въ Орѣховския хрисовуль, слѣдъ като се изброяватъ имѣщитѣ право да заематъ българския владѣтелски прѣстолъ, най-накрая се казва: „или инъ кого бг̄ ѿберѣ и' посадитъ на прѣстолѣ цр̄ва ми. хто либо ѿ православныхъ христїанъ“. Това значи, че българскиятъ владѣтелъ въ

⁸² Соколовъ М. Изъ др. ист. болгаръ, 222, 223.

⁸³ Асѣнъ 36.

⁸⁴ Theoph. Bulg. Arch. IV, 197.

⁸⁵ Cedr. II, 253.